

Tuomiosunnuntai

Kristus-kuninkaan päivä

Tuomiosunnuntai päättää kirkkovuoden. Jo edellinenkin pyhä kehotti meitä valmistautumaan ajoissa ja viisaasti ajan päättymiseen eli Herran Jeesuksen Kristuksen, Ihmisen Pojan ja Jumalan Pojan, saapumiseen. Tuomio-sana herättää pelkoa. Monet torjuvat ajatuksen siitä, että aikanaan kirjat avataan ja kaikki tuomitaan tekojensa mukaan. Lopullinen hylkääminen on kauheinta, mikä ihmistä voi kohdata. Tuomion pelko on muistutus siitä, ettei voi hyväksyä tulla ansaitusti tuomituksi. Jumala armahtaa hurskaat ja pelastaa heidät tyhjentyttömään elämään Herrassa Kristuksessa. Se on heille käsittämätöntä ja loputtoman kiitoksen aihe. Tästä syystä he hartaasti odottavat tuomiota eli Kristus-kuninkaan päivää.

Profeetta Hesekiel näkee kerubien päiden yllä kaartuvan levyn ja sen yläpuolella safiirinhoitoisen valtaistuimen. Sieltä tulee pellavapukuiselle miehelle käsky ottaa kerubien alla olevien pyörien välistä palavia hiiliä ja sirotella niitä pitkin Jerusalemiä. Pellavapukuisella on vyöllään kirjoitusvälineet. Hän saa tehtäväkseen merkitä T-kirjain kaikkien niiden otsaan, jotka huokavat ja valittavat kaupungissa tehtäviä iljettävyksiä (Hes. 9:1 - 10:2). Tuomiota edeltää tässäkin hurskaiden erottaminen jumalattomista. Vapahtaja itse viittaa mahdollisesti tähän Hesekielin kirjan kohtaan lausueksaan: ”Tulta minä olen tullut tuomaan maan päälle” (Luuk. 12:49). Sitä ennen Hänen on kuitenkin käytävä läpi syvän ahdistuksen kaste, jossa Hän ottaa omakseen kaikkien ja varsinkin vähimpien veljiensä osan.

Profeetta Daniel näkee, miten valtaistuimet asetetaan paikoilleen ja Ikiaikainen istuu. Hänen pukunsa on valkea kuin lumi ja hänen hiuksensa ja partansa kuin puhdasta villaa. Hänen valtaistuimensa on tulen liekkiä ja siitä lähtee tulinen virta. Tuhannet ja taas tuhannet palvelevat häntä, miljoonat seisovat odottaen Hänen edessään. Oikeus asettuu istumaan ja kirjat avataan. Sitten näöltään kuin Ihminen saapuu Ikiaikaisen luo. Hänelle annetaan valta, kunnia ja kuninkuus. Kaikkien kansojen, kansakuntien ja kielten tulee palvella Häntä. Hänen valtansa on ikuinen valta, joka ei katoa, eikä Hänen kuninkuutensa koskaan häviä (Dan. 7:1-14). Tämä kuningas on Herra Jeesus Kristus.

Tuomio yllättää niin siunatut kuin kiroitutkin. Kummatakaan eivät osaa yhdistää uskoa ja tekoja toisiinsa tavalla, jolla Tuomari punnitsee niin tekemiset kuin tekemättäjättämiset. Tuomari, Herra Jeesus Kristus, ilmoittaa omaksensa sen, mitä Hänen vähimmät veljensä ovat meiltä saaneet tai olleet saamatta. Tiellemme tulevat heikot mittaavat meitä samalla tavalla kuin Herra Kristus mittaa meidät tuomiolla. Hänen Isänsä siunatut tekevät itseään vähemmille juuri sen, mitä toivoisivat näiden tekevän heille itselleen. He pitävät sitä luonnollisena velvollisuutenaan, eivätkä ymmärrä laisinkaan

juuri siinä palvelevansa Herraa Kristusta. Kiroitut taas kulkevat vähimpien veljiensä ja sisartensa ohi ja jättävät heidät ilman sitä apua, tukea, huolenpitoa ja ystävyyttä, jota odottaisivat itselleen. Näin hekin kirjoittavat teoillaan ja laiminlyönneilläään sitä suurta kirjaa, jonka Herra Kristus avaa tulemisensa päivänä. Sen perusteella Hän tuomitsee meistä jokaisen.

Rukoilkoon meistä jokainen hartaasti, että ymmärtäisimme tämän ja toimisimme sen mukaisesti. Silloin saamme kuulla Vapahtajamme suusta nämä ihanat sanat: ”Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti.” Aamen. Tule Herra Jeesus!

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 143:1-7, 10

Su: Dan. 7:9-10, 2. Tess. 1:3-10, Matt. 25:31-46

Ma: 1. Kor. 15:22-28

Ti: Joh. 5:(22-)24-29 / Ps. 50:1-6

Ke: Mal. 3:(13-)19-20

To: Matt. 13:47-50

Pe: Ilm. 20:11 - 21:1 / Dan. 7:2-3,9,13-14

La: Dan. 12:1-3

Virsiroukous:

Kun luova tahto kaikkeuden Herran turmellun maailmamme kohtaa kerran,
on päivä tuomion. Nyt polvillemme! Jumala, luoja, saakoon kiitoksemme.

Siis ajan merkit nähkää: uutta luodaan, puu kukkii, kesä keskellemme tuodaan.

On päivä Kristuksen. Nyt polvillemme! Kunnian Herra tuntee kurjuutemme.

Maailman ääriin kaikuu huuto Herran, se elävät ja kuolleet kohtaa kerran.

Nyt armon aika on. Nyt polvillemme! Ja Vapahtaja saakoon kiitoksemme.

160: 1, 3, 5